Ved familiestævne på Jegindø

1

Po Overgoer i Uglev der haar vi vor Rue
al vaj, der er sammelt i Daae;
a trover et der fantes en Hjem saa gue
som hjem ve vor Mue aa Faae;
for der var der Tryghed aa Ro aa Humør
aa Arbejd et aa forglem;
aa aldrig var vi saa manne, te et
der var Plads te jen nie derhjem.
Vi var en Dusin - en skø trov det var Løvn
at nie kø' ha föj saaen en Flok;
aa hinen kø de siovti fo Hvil aa Løvn
naar de te saa manne skø skaf rote.
men aldrig marked vi te, de var trøl,
skjønt det haar de sikker rote manne Gaang
aa sjøl om der var Piger te aa hjelp vor Mue,
saa var d introlig hun kø haa a i a Hue,
at det der skø ordnes te en Flok saa stue.
Vor Mue hun haad nover Gryder saa stue
saa trods det, vi var manne ve a Bover

saa kø der godt blyv en Spand Skøp saa gue
se en Enk i en Hus uden Jover.
En skø trov Hjelp, po den Maald var liel
unnülig,
men Mue hun forstov vis aa gjör e saa
natülig;
hun saa se e Bae: aa stik lig om se Stine,
se e Maalers Enk, aa se gammel Trine;
aa saa lind vi baer, om vi no kø blyv frike
jor aa fo nöj a Trines gammel Slik,
naar hun fisked en Styk kelistred Sukker
ma en Knyv og af hinne gammel Krukk
Q linker sit o e, naar der kelaves over Skalle
se Folk ska va glaae, der er ingen. der er
falle.
Den Gaang var der et anne Hjelp i dig Nöd
in det vi i Daae vild kald Naadsens Bröd

Nøk fæk vi læer, vi mot ingenting æd,
aa val skü der spaares, men et o æ Bröed
for Folk, der skal arlejd ska haa æ fild Föe,
aa Bae der er bütte, de er no saa söd.
En Gaang saa var Nie nöj, som Faaer et
forstov
aa det haar han siden te ma bebrov;
hün saae, at naar Signe aa Peter fæk Bae,
saa vil hün op o hinne Knæ dem ta,
ra saa skü hün rigtig krüs dem.
Det var læng fae end Signe blev rigtig forlow
saa det var et underlig Faae et forstov et
men saaen ün Anelser ka Mödre jo ha.
Ta hvis de ka si vos der op fra æ Himmel,
hüddan vi er sammell her saaden en Vrimme
saa er æ et saa mærklig om Nie blyver svimmel
for no kü hün et engaang hün dem.

d mindes saa tit, naar Kren Kraev aa Faae
de saat o d Brov en Sommerdaae
aa so o, dja Bae de rend aa spell Bold.
ja der var en forunderlig Sammenhold.
I ka trov de vi haaj nue Naboer hjem
a en Slaw, som vi aldrig siden haa ku glem.
Ajs Odgor, d Höllröger aa Kren Kraev
var maj te aa jraeg vor Barndoms Daev;
aa som vi ku spöeg ma hinaen vaj Bae:
Klap op aa spel Jeje aa Hjörenta,
aa Ringridning om i d Hvillegraev,
ku Muse hun sjal ku find ud aa aa traev.
Det er et etter fremme de Ellen haar Hejst,
for det var no osse Ellys det bejst;
i den Retning var d no ren ud saa pjokke,
det var et nder saa farlig aa spöeg ma d Dokker,
ma Karen aa Grethe d legid saa leng
at Elly hun slov hime Folder ma d Draeng
Carl Aage aa Holger aa Peter aa Knuke

det var et saa sær, at der somti blev Tike,
Emil aa Kristian aa a Krovmans Svend
aa hva de no helsen lie liverjen;
det var sondie lie ve, a Hus den blev vend,
naar vi kured nie i a Hall a limaen
ma a Bænk o a Bover te Rutsjebaen.
Den Gaang kjøn vi det et te Nylonsokker,
nej da brugt vi Pløier aa lyseröd Kletekker
der var lave a Tow fra vor egen Foe;
– 'om Holger kø skrieg, naar han skø ha dem a
Vi anne vi fand vos no i a Pien
men a haar heller et brugt Uldtøj sien.
~~Ha i tiev~~ Men inden a Tow det skø laves te Gaar
saa mot vi ha vaske a Foer i en Haar;
dja Bien blev boen sammen aa saa blev
de dippe
aa naar de blev tae, saa skø Fae ha dem klippe,
aa baagetta var de en trøstelig Sjøen
aa si, naar de blev trukken om o a Gjøen.

Ka i how hii a Foer, de ku rend i Snøer
aa saa mot a Knøjt teen i baae Fæer
aa pröv o aa reed a fillre Fyer.
Der var ves engaang Lauritz haaed hans Hye
saa Forae mot af Sted mee en Slagterkniv
for aa fo redde a Areng hans Lyv.

Den Gaang var der et mój elektrisk Hegn
a Kyer stov boen, aa hvis der var Tegn
te Torden, ja saa var a sikker aa vees,
at saa tov de alsammen te aa bees;
ma a Haaler i Vejer de foer över a Ager
aa saa var a ma aa fo Gaang i a Sager.
for livis de kam över i a Naboers Kue
ja, saa var a et sikker Niels Möller blöv gue.
A Piger de haaed osse mój aa laev,
somti de vaske en liel Par Daev;
aa de skü slagt aa saalt aa baaeg
aa det var et saaden en enkell Haaeg;
nej da blöv der bagt i a stue Oven,
som Faaer hann fyred i te den var gloven.
I Daae er der heldigvis mój der er nemma,
men vi er vis somtier slem te aa glem a

Å Ti den renner aa å Øer de gjø,
aa no er vi ve aa vær gammel aa grø;
men alsammel haar vi saa travlt om å Dave
at vi ska pas på, det et blyver en Plave;
en Gjaang imell skiu vi gjø ku da fri
te aa snak ma hinaen en Par Timers Tid,
aa si å å hvien å Familie grover,
saa den snaae ka befolk å hall Jover.
Det lyder jo gjænok som om det var Løvn,
å den lieg blöv forøge ma tre i jen Döm
Ja, no er å dem, der ska øverta Verden,
aa saa hober å, at vi ve vor Færden
et hiel haar for dem fot en ødelaae;
aa saa er å heken mi Ønsk i Daae
at de no ku gjør en en hiel Del bøjer
aa hermej å Tak te jer alsammel sæjer.